

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ. 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Τι θέλεις π' ὄλο τρώεσαι, μωρέ κακοχρονάχης
κι' ὄλο μὲ τὸ βασίλειο τὸ βουλιασμένο τᾶχεις;

Γ.— Ἀφοῦ τὸ θάρρος ἔλαβες νὰ μ' ἐρωτᾷς τί θέλω,
μάθε καὶ γνώριζε Μαρῆ,
πῶς ἡ ψυχὴ μου λαχταρεῖ
γὰ λίγο Βενιζέλο!

Τὸ ἔθνος δὲν θὰ πάθῃε ἀδτὰ ποῦ ὑποφέρει,
ἂν ἦθε τύχη νᾶχουμε κι' ἐμεῖς ἓνα Δευτέρη!

Ἐκεῖνον ἂν ἐβᾶναμε στοῦ κράτους τὸ τιμῶν
θάταγ' ἢ σωτηρία μας ἢ ἀσφαλῆς καὶ μόνη,
Μόνο μ' ἀδτὸν τὸν Κρητικὸ
πῶχει καρδιὰ καὶ γνώσι,
τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸ
μποροῦσε νὰ γλυτωῖται,
ἀπὸ τὰ νύχια τῶν τρολλῶν καὶ τῶν ἀπατεῶνων
ποῦ θροιαμβεύουν ἐν Βουλῇ
λασπῶνοντες κατὰ πολὺ
τὸ κλέος τῶν προγόνων,

Τὸ Βενιζέλο ἤθελα νὰ φέρω σὴν Ἀθῆνα,
νὰ δεῖξω γὰ τοῦ καθενὸς
πῶγεινε μέγας καὶ τρανὸς
παίζοντας τὴ μπρολίνα
μὲ τὰ πολυτιμότερα ζητήματα τοῦ κράτους.
Ὁ Βενιζέλος ἦτανε γι' αὐτοῦς τοὺς ἀνομάτους
ποῦ ἐννοοῦν νὰ τρώγονται σὲ γλέντια σὴν Ἐδρόμῃ,
τοῦ κακομοίῃ τοῦ λαοῦ οἱ ἰδρωτὲς κι' οἱ κόποι.

Τὸ Βενιζέλο ἤθελα τὸ σφόντυλα νὰ κόψῃ
αὐτῶν πῶπεριμένανε τὸ ἔθνος νὰ προκόψῃ
μὲ πρόγραμμα τὴ ζητανῆ καὶ τὴν ταπεινοσύνη.
Τὸ Βενιζέλο ἤθελε ἡ νέα δημοσύνη
νὰν τῆς ἀνοίξῃ βρὲ Μαρῆ,
τὰ νυσταλέα μάτια,
ποῦ κυβερνήτες φοβεροὶ
καὶ ἰσχυρὰ παλίτια,
βαθεῖα τ' ἀποκοιμήσανε μὲ φροῦδες ὑποσχέσεις
κι' εἶναι τοιαύτη σήμερον ἢ τῶν πραγμάτων θέσις
καὶ πόσον ἔπεσ' ἡ Ἑλλάς καὶ περιεφρονήθη
ποῦ ντρέπεται νὰ πῆ κανεὶς πῶς ἑλλην ἐγεννήθη!

Νὰ φύγουν οἱ ἐλεεινοὶ
καὶ φαῦλοι κυβερνήται,
νᾶρθῃ ἐκεῖνος ποῦ πονεῖ
κι' αὐτὸς ποῦ δὲν φοβεῖται

μὴν πέση σὴν δυσμένειαν βασιλικῆς ἰσχόος.

Μ.— Δὲν ἤλπιζα νὰ σκέπτεσαι τοσοῦτον ἠλιθίως
καὶ Βενιζέλους νὰ ζητᾷς ραθθοῦν ἀπὸ τὴν Κρήτη
νὰ φέρουν ἀναστάτῳσι στοῦ Βασιλῆα τὸ σπῆτι
π' ἀπὸ τὴν ἡσυχία του τὴν ἐθνικῶς μεγάλη,
ἀκόμα δὲν ἐτόλμησε κανένας νὰ τὸ βγάλῃ.

Τὸν Κρητικὸν στὰ πράματα γυρεῖεις νὰ μοῦ βάλῃς
τώρα ποῦ περιμένεται πανίσχυρος ὁ Ράλλης
μὲ νέον καὶ διάφορον ἀντιπροσώπων εἶδος
διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῶν φίλων τῆς μερίδος;
Τοῦ Βενιζέλου τὰς ἀρχὰς νὰ μὴν ἐπιδιώκῃς
ἐν ὄσφ' μὲς τὸ κράτος σου θὰ εἶναι Θεοτόκης
καὶ Ράλλης κι' ἄλλοι ἀρχηγοὶ δεινότητος τελείας
ποῦ συμφανοῦν πληρέστατα μετὰ τῆς βασιλείας.

Γ.— Ἐγὼ, Μαρῆ, τὸ κατεσοῦ τῆς Κρήτης τὸ ἐστῆρι
πῶς θά'ῃ μετὰ ἀσφάλειαν.

Μ.— **ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ**
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Θᾶρη καὶ φάνατρε καὶ σὺ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Ἄλλὰ θωτᾷς καὶ τὸ Μωρητᾶ ἂν θέλῃ Βενιζέλου

καὶ τῆς Ἑλλάδος τῆς λοιπῆς τοὺς κομματάρχας οὖλους,
τώρα πῶσυνθηθήσανε νὰ θέλουν Σιμοπούλους ;
Θαῦμα θὰ εἶναι γιὰ ῥωμὴν τὴν ψῆφο του νὰ δώκη
σὲ Κρητικὸν ἡρωϊσμόν
καὶ ὄχι στὸ συνδυασμὸν
τοῦ κόντε Θεοτόκη !

**Τὰ τραγούδια τοῦ κληδῶνου,
γιὰ συμπλήρωμα τοῦ χρόνου.**

Καλλίτερη ἀπόλαυσις στὸν τόπο δὲν ὑπάρχει
παρὰ νὰ ἔχη δήμαρχος εὐνοϊκὸ νομάρχη.

Ὁ θίασος τοῦ Δήμου μας τὴ θίασος θιάσων !
Μὲ ἄρπες καὶ μὲ τύμπανα καὶ μὲ προφόντον Βάσον !

Τὴν προῖκα συλλογίζομαι τῶν δημοτῶν τῆς Κράνης,
ποῦ ἐν χορδαῖς θὰ φαγῶθῃ κι' ἐν περισσοῖς ὀργάνοις.

Τὶ πολύτιμο καὶ φῖνο
μέσ' τὰ λούσα τὰ πολλά,
τὸ γοβάκι τὸ λουστρίνο
τοῦ κυρίου Τσουκαλά.

Κατάσχει τοῦ Φαρακλῶ τῶκαμ' ἢ Ἐνιαία,
κι' ὁ Φαρακλῶς τῆς ἀπαντᾶ, τὰ ξίαν τίαν τέα !

Μίαν θεομὴν παράκλησιν θὰ σᾶς καθυποβάλλω
τὸν νεανίαν μὲ τὸ μὸς νὰν τόνε λέτε Γάλλο.

Λευκὴ ἀραγοῦφαντος σκεπάζει μουσουλίνη,
τὸ στήθος ποῦ δὲν βρίσκειται ποτέ του σὲ γαλήνη.

Ἔχεις καπέλο φρούριο. Χαρὰ στὸ στρατιώτη
ποῦ θάν τοῦ δώση, κόρη μου, τὴν ἔφοδο τὴν πρώτη.

Ἀπ' ὅλα μέσ' τὸ θέατρο, ξέρετε τὴ μ' ἀρέσει ;
Ἡ τελευταία κουρεπιὰ τ' Ἀντρέα τοῦ Ἰγγλέση.

Τὴν ὦρα πωγεννήθηκες σ' ἐμοίραναν ἢ μοῖρες·
ἐπῆρες χάρες κι' ὠμορφιές, μόνο καρδιὰ δὲν πῆρες.

Αὐτὸ θὰ πῆ πολιτισμὸς κι' ἀρουνβωτάτη τρέλλα
ὅσο μικραίνει τὸ μυαλό, μακρύνουνε τὰ βέλα.

Ἐλάτε συμφωνήσετε δυνάμεις γιὰ τὴν Κρήτη,
ὅπως ὁ Μπλέσας συμφωνεῖ μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη.

Τρανοπαρὰν τὸ φόρεμά σου
τὸ ἀμπιό τὸ ρουβωτέ,
τρανοπαρὰν τὸ φρόνημά σου
τὸ πολὺ βαριετέ.

Πογκμπικὰ συστήματα καὶ ντιστενξίον μεγάλη
καὶ ὑπερλίαν φιφτυτοῦ οἱ ψύλλοι στὸ κεφάλι.

Τὸ κελλαῖδες κι' ὁ κότσυφας, τὸ λέει κι' ἡ γαλιάντρα
πῶς ἢ νυφοῦλα τζόγια μου, χρειάζεται στὸν ἄντρα.

Καὶ πάλιν σᾶς παρακαλῶ σὰ νάμαι μικροπαῖδι,
μίαν κυρίαν σοβαρὰν νὰ μου τῆ λέτε λέου.

Τὸ σῶμα σου καμπατάρῳ κι' ἡ ψίθα σου καμπάνα
ποῦ τὴν ἔτοποθέτησε μὲ χοῦ καὶ σὶκ ἢ Ἄννα.

Εἶν' ἡ φοῦστα σου ἀμπιό,
ἔμμορφα κομμένη,
κι' ἡ καρδιὰ σου δίχως πῶρ,
ἀποκοιμημένη.

Κάλλος ποῦ δὲν θὰ πάθνε ποτέ χρεωκοπία,
λυποῦμαι μήπως μαραθῆ ἀπὸ ζηλοτυπία.

Ἐφόρες· ἕνας νησιτικὸς
ἀλερετοῦρ κολλάρο,
καὶ στὰ πελάγη τῆς προικὸς
βουτάει σὰν τὸ γλάρο.

Μ' ἀρέσ' ἢ μόδα πὸ πολὺ ἀπὸ τῆς μόδες τὸ ἄλλες.
Φεδῶρα νὰν' ἢ σύζυγος κι' ὁ σὺ ζυξ ντὸν Πασχάλας.

Ἦθελα νᾶξερα κυρά,
ποιὸ νὰν αὐτὸ τὸ τέρας,
ποῦλε πῶς μοιάζεις φοβερά
στὸ στόμα τῆς Λειζέρας.

Τὸ φόρεμά σου τὸ βαστᾶς ἀγαπητῆ μου φίλη,
μὲ τρόπο σὰ νὰ σ' ἔτρωγαν ἑφτὰ χιλιάδες ψύλλοι.

Τὶ κρίμα νὰ ἐπέρχεται εἰς νέους αἰσθημάτων,
ἀναστολὴ τοῦ πάθους τωνδὶ ἔλλειψιν χρημάτων!

Γιὰ νᾶχουν ἄσχημη θεωρῶ τὰ τοῦ θιάσου μέλη,
ὁ Γρήσας ἐφρονίμεψε μὲ δίχως νὰ τὸ θέλῃ.

Ἐραστή ποῦ σὲ σοφίτα
μὲ τὸ νοῦ σου ἐντροφᾶς,
εἶναι γι' ἄλλοτε ἢ πῆτα
καὶ χολόπητα θὰ φᾶς.

Προὶ νᾶναι, μ' ἐρωτήσανε, τοῦ φιφτυτοῦ οἱ μύσται·
κι' ἐγὼ τοὺς εἶπα, ἀγνοῶ. Τὸν Πελετιε ζωτήστε.

Ἀὲς πῶς ἐγίνηκες τυφλὴ διὰ τὸν κόσμον πλέον·
κι' ὅμως ἐκεῖ ποῦ περπατᾶς
βάνεις γιὰ νὰ τὸν κυτᾶς
καὶ μὲ τὸ περιπλέον.

Ἔχεις τὴ γλύκα τοῦ Μαγιοῦ, τὰ χρώματα τοῦ ῥόδου,
μᾶχεις καὶ τὴν καρδοῦλα σου φυλλάδα τοῦ Μπερτόδου.

Κι' ἐσὺ μὲ τὴν τουροῦρα σου,
τὴν κάνεις τὴ φιγοῦρα σου
μὲ τὰ μαλλιά βαμένα,
κι' ἄς εἶσαι τῆς κληρώσεως τοῦ ἑβδομηνταένα.

Ἀπ' ὄση ποῦδρα ἔρχεται ἐκ τῆς πλησίον νήσου,
σχεδὸν τὰ ἐρία μερικὰ τὰ θέλεις μοναχὴ σου.

Τὸν τελευταῖο κλήδωνα γιὰ μὲ θὰ τὸν κρατήσω,
ποῦ ἔτσι, δίχως νὰ σκεφτῶ,

ἔξτε αὐτὸ κατ' ἐπιστῆ,
χωρὶς νὰ εἶμαι ἄξιος διαδοχοῦ ν' ἀφήσω!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ

ΤΟΥ ΔΟΝ ΠΑΣΧΑΛΕ

~~~~~

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

‘Ο Δόν Πασχάλες κύριοι,
μέσα στην κάμαρά του,
σὰ γέροντας φιλάργυρος
μετρά τὰ τάλαρά του.

Κι’ ἔρχεται ὁ βαρύτονος
καὶ τοῦ γέροντος λέει,
«τὶ ἐκατάλαβες νὰ ζῆς
ὅπως οἱ Προσφολαῖοι,
καὶ δὲν κυττᾶς νὰ παντρευτῆς
νὰ βρῆς καὶ σὺ καμμία,
νὰ μὴ γυθεύης ἀνιψιὸς
γιὰ τὴν κληρονομία».

‘Ο Δόν Πασχάλες ἄρχισε
τὰ σάλια του νὰ γλύφῃ
καὶ λέει τοῦ βαρύτονου,
« νὰ πᾶς νὰ μῶβρης νύφη! »

‘Ἐρχεται τ’ ἀνιψίδι του.
(ἕνας λιμοκοντόρος
ποῦ γιὰ τῆς ἁμαρτίες μας
εὐρέθηκε . . . τενόρος)
κι’ ἀπὸ τὸ θεῖο του ζητεῖ
τὴν ἄδεια νὰ παντρευτῆ
μ’ ἕνα σεμνὸ κορίτσι,
ἀλλὰ ὁ θεῖος μὲ θυμὸ
τοῦπε «νὰ πᾶς στὸν πειρασμὸ
τενόρε μου Κυρίτση! »

‘Ἐρχεται ἡ νύφη κι’ ἔχει
τὸ βιβλίο της μαζύ,
γιὰ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις
στὸ σχολεῖο τοῦ Ραζῆ,
καὶ θυμώνει καὶ γκρινιάζει
καὶ πολὺ ὠραῖα νιάζει
κι’ ὁ βαρύτονος στὴ μέση
πῶχει τέχνη καὶ φωνή,
προσπαθεῖ μετ’ ἀγωνίας
νὰ βαστάξῃ τὴ σκηρή.

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

‘Ο Πασχάλες ποῦναι μπάσος
συμπαθητικὸς πολὺ,
καὶ τὸν ἔκαμε ὁ Βάσος
μὲ τὸ ζῶρι Φασουλῆ,
ἔρχεται γαμπρὸς ντυμένος
καὶ μὲ γέροντος σπουδῆ,
περιμένει ὁ καυμένος
νάστ’ ἡ νύφη νὰν τὴ γδῆ.

‘Αλλὰ τοῦχανε σπολέτα
τοῦ γέροντος βαλημένη,
καὶ τοῦ φέρνουνε τὴ νύφη
μ’ ἕνα βέλο σκεπασμένη
κι’ εἶπ ὁ γέρος « δὲν τὴ θέλω
ἂν δὲν βγάλετε τὸ βέλο! »
Κι’ ὁ προξενητῆς τοῦ λέει,
«κάνε γέρω τὸ στραβό,
καὶ τὰ βέλα τὰ μεγάλα
εἶναι μόδα ἀρνούβω».

Καὶ τέλος πάντων γίνεται
ὁ γάμος ὅπως, ὅπως,
κι’ ἦρθε νοδάρος ζηλευτὸς
καὶ τὰ λεφτὰ τὰ πῆρ’ αὐτὸς
καὶ δὲν τὰ πῆρ’ ὁ Πόπος.

‘Ο δὲ φιλάργυρος γαμπρὸς
δῶρα τῆς νύφης δίνει,
δύο κουτσουίνες κέρινες,
ἀντίκες τοῦ Πατοῖνη.

Κι’ ὅταν ὁ γάμος ἔγινε
μὲ ἀγωνία ὄση,
εἶπε τῆς νύφης, ὁ γαμπρὸς
τὸ βέλο νὰ σηκώσῃ.
Καὶ ὅπως τὸ ἀσήκωσε
κι’ εἶδε τὴν ἀσχημία,
τοῦ κακομοίρη τοῦ γαμπροῦ
τοῦρθε λειποθυμία!

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

‘Ο γέρος πῶπαντρεύτηκε
μετανοεῖ μεγάλως,
ὅπως μετάνωσα κι’ ἐγὼ
καὶ τόσος κόσμος ἄλλος.

Τὸν κάθε μῆνα φόρεμα
καὶ νέο καπελάκι,
κι’ ἐπήεν’ ἡ σταφίδα του
στὴ τζέπη τ’ Ἀβλιχάκη.

Κι’ ἀφοῦ μὲ τὸ ἀπαιτήσεις της
τ’ ἄλλαξε τὸ Θεὸ του,
στὸ τελευταῖο τᾶμπλεξε
καὶ μὲ τὸν ἀνιψιὸ του!

Καὶ σερενάδα γίνεται
μ’ ἐρωτικὴ βραχνάδα
καὶ βγαίνουνε τὰ ὄβολα
τοῦ Δήμου μπατινάδα
καὶ γέρονται κι’ ἕνα σωρὸ
κακοφωνίες ἄλλες
ποῦ χάνει τὰ πασχάλια του
κι’ αὐτὸς ὁ Δόν Πασχάλες,
καὶ μὲ φανάρια βγαίνουνε
βαρύτονος καὶ μπάσος,
νὰ γδοῦνε ποῦ ἐκρύφτηκε
ὁ φίλος μας ὁ Βάσος.

‘Αδεια ποιητικὴ,
κατὰ θέρος τακτικὴ.

‘Υπὸ θερμοῦ ὀρμώμενοι
περιοδεῖας ζήλου,
γνωρίζομεν στοὺς προσφιλεῖς
συνδρομητὰς τοῦ φύλλου,
ὅτι θ’ ἀναχωρήσωμεν
κατὰ τὰ εἰθισμένα,
ἀλλὰ καὶ τὰ γραφεῖα μας
δὲν μένουνε κλεισμένα.

Δὲν θὰ σᾶς ἀπαλλάξωμεν
ἐκ στίχων ἀηδίας.
Κι’ ὡς ὅτου ἐπιστρέψωμεν
ἐκ τῆς περιοδείας,
ἀόρατον ὡς ἄλλοτε
τὸ φύλλον δὲν θὰ γένη
ἀλλὰ σᾶς ὑποσχόμεθα
δὶς τοῦ μηνὸς νὰ βγένῃ!

‘Αν φεύγω γώ, τὴν πέρνουνε
οἱ ἄλλοι τὴν φροντίδα,
καὶ δὲν θὰ σᾶς ἀφήσουμε
χωρὶς ἐφημερίδα.
‘Υπάρχει πλῆθος συντακτῶν
τὸ φύλλον νὰ ἐκδίδη,
κι’ ἐγὼ θὰ στέρω γράμματα
ἀπ’ ὄλο τὸ ταξειδί.

ΕΙΣ ΜΙΑΝ

‘Ἐτσι ψηλές, ἔτσι παχές,
κι’ ὠμορφοκαμωμένες
ἤθελα νᾶναι σὰν κι’ ἐσὲ
ὄλες ἢ παντρεμένες.

‘Απὸ τῆς ψίνες πῶχουμε,
κάνεις ἐσὺ γιὰ δέκα.
Σ’ εἶδα, κυρά, κι’ ἐχόρτασε
τὸ μάτι μου γυναῖκα.

Σὲ τέτοιο ζηλευτὸ κορμί,
ἐκτάσεως μεγάλης,
κι’ ἡ φοῦστες ἔρχονται λαμπρά,
κι’ ὅσα φτερά κι’ ἂν βάλλης.

Φλὰκ - Φλούκ.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

‘Ο κύρ Πολύβιος Λεκὸς
τοῦ Τουλὸ ταξειδιάρης,
εἶν’ ἀρνούβω καὶ φιλδεκὸς
καὶ νᾶς ὄλος χόρς.
Γι’ αὐτὸ καὶ τὸν συσταίνομεν
ἐπισημῶς ὡς ἀξιόλογο
σ’ ὅσας ἀρέσει ὁ λαμπρὸς
τῶν ταξειδιῶν γύρος.

ΠΑΚΩΒΑΤΕΡΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΡΙΦΕΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΙΣΤΩΝ

CRONACA TEATRALE

Per oggi poche parole sulla prima rappresentazione della Fedora di Giordano, vero gioiello di musica piena di sentimento che abbiamo riudito con piacere al nostro Teatro Comunale Estivo.

In primo abbiamo avuto un vero successo da parte dell' orchestra, composta di ottimi elementi in parte italiani, la quale sotto l'abile direzione del Maestro E. Kost che ha concertato mirabilmente l' opera, ha saputo ricavare grandi effetti e fa risaltare ogni finezza dell' opera.

Il baritono Sg. Oliva ha incarnato ottimamente il personaggio del' De Serieux e tutto il pubblico conviene che canta e dice con grandissima espressione ed' ottima scuola,

Il tenore Sg. Stanzani dal bel canto e dalla voce dolcissima ci si è rilevato un grande Loris, e il pubblico lo ha apprezzato degnamente.

Ottimi al loro posto il basso Sg. Jacoppini nella parte del Cifillo, la Signa Rebaubi in quella di Olga, e gli altri.

Abbiamo lasciato per ultima la Signa L. Migliardi protagonista dell' opera per riservare a lei i migliori nostri encomii i quali sono quelli del publico. Essa e una vera artista in tutto il senso della parola, e col suo canto e la sua scena trascina e affascina l' uditorio che non si stanca mai di applaudirla.

Dobbiamo per la cronaca registrare parecchi bis sia ai singoli artisti sia all' orchestra.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Αντώνιος Ρίνος, Χρυσούλα Κουγιαρού (Καρθακάτα Θηναίας).

Σπυρίδων Ανκούδης, Αλεξάνδρα Σέρον (Θηναία).

Αριστ. Βλαχάτος, Αικατερίνη Μαρκάτου (Κουβαλάτα).

Νικόλαος Σιεφάτος, Μαριάνθη Δαναλάτου (Θηναία).

Γεω. Αμούργης, Εύτυχία Σιεφανάτου (Βλαχάτα Σάμης).

Ανάρδος Μεκελάιος (Αργοσιόλιον) Μαριάνθη Φαρμιάτου (Φραγκιάτα).

Γεράσιμος Πιλάλης (Αγ. Εύφημία) Αναστασία Βενιούρα (Ληξούριον).

Σωτήριος Πεφάνης, Ρύζα Καπιάτου (Δειληνάτα).

Εδάγγελος Μπονάνος, Χρυσή Συνοδινού (Σουλλάροι).

Θεοδόσιος Γεωργόπουλος, Πηνελόπη Σουπιονά (Αργοσιόλιον).

Αλέξανδρος Μιχαλιτσιάνος, Αικατερίνη Τραυλού (Σκάλα).

Εδάγγελος Πολλάκης (Φαρακιάτα), Πηνελόπη Μακορή (Αγ. Εύφημία).

Χρήστος Ορκοκλας (Κουντουράτα), Ειρήνη Αλεξιάτου (Σαρλάτα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολύ μάς ελύπησεν ή είδησις τής αναστολής των πληρωμών του έν Σουδάν μεγάλου έμπορικού οίκου του άγαπητού συμπολίτου κ. Αγγέλου Καππάτου.

— Έν ταίς έργασίαις του φιλοπάτριδος Κεφαλλήνος, είχαν προσληφθῆ από έτων πολλοί νέοι έντεϋθεν οί όποιοι εύρισκον πάντοτε ύποστήριξιν.

— Το έμπορικόν άτύχημα προήλθεν εκ τής μεγάλης έμπορικῆς κρίσεως ήτις πρό δύο έτων άποτόμως έπελθοΰσα έν Αίγύπτω, πολλούς μεγάλως εξημίωσε και ιδίως τους έλληνας.

— Πάντοτε όμως ή κτηματική περιουσία του κ. Καππάτου άπομένει μεγάλη και έλπίζεται ότι θα διορθωθούν τα πράγματα.

— Έτελέσθησαν οί γάμοι του κ. Κωνσ. Σφήκα τηλεγραφητού εκ Ζακύνθου μετά τής κυρίας Στάμωσ Λειβαδά το γένος Μεταξά, Εύχόμεθα τά βέλτιστα.

— Τῆ πρωτοβουλία των κ. κ. Μ. Αύλίχου, Σ. Φορέστη, Ρ. Ξεδάκτυλου, Γ. Δελλαπόρτα Ι, Φαρακλού, συνεστήθη έν Ληξουρίω σύλλογος σκοπόν έχων την διδασχῆν τής φωνητικῆς μουσικῆς, εις όν εύχόμεθα πάσαν πρόοδον.

— Αφίκετο μετά τής αξιοτίμου κυρίας του ό έγκριτος ήμῶν συμπολίτης κ. Γεώργιος Φ. Σβορώνος δικηγόρος έν Αλεξανδρεία.

— Έτελέσθησαν έν Κωνσταντινουπόλει οί γάμοι του άγαπητού φίλου συμπολίτου κ. Διονυσίου Γ. Καραντινού εκ Θηναίας, μετά τής δεσποινίδος Αριάδνης Δ. Βασιλάτου, εις οὖς εύχόμεθα πάσαν εύτυχία.

— Απεβίωσεν εκ καρδιακού νοσήματος νοσηλευόμενος έν Βερολίνω, ό Μ. Όδησσώ έγκατεστημένος άγαθός και φιλόπατρις συμπολίτης Εύαγγελινός Νεό-

φυτος οὗ τους δεινῶς δοκιμασθέντας συγγενείς θερμῶς συλλυπούμεθα.

— ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ από 1ης Αύγούστου ή άνωγειος οίκια του κ. Γ. Ίγγλέση ίατρού οδός Ηλία Ζερβού. Πληροφορία παρά τῶ ιδιοκτήτη.

— ΕΦΘΑΣΕΝ εις το πιλ ποιείον Α. Βανδάρου, πλουσιωτάτα συλλογή των άρίστων Παρισινών κορσέδων « Αλλά περσεφόν » δι' όλας τās ηλικίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΣ

Η Έθνηκή Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικὰ γραμμάτια άποδοτέας έν όψει εις ώρισμένην προθεσμίαν και διαρκείας,

Τόκοι των καταθέσεων

1. 1)2 0)0 κατ' έτος διά τās έν όψει άποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσοϋ δρ. 20.000, πέραν του ποσοϋ τούτου του τόκου ορίζομένου εις 1 ταίς 0)0 κατ' έτος μέχρι 100.000 δραχμῶν πέραν δε του ποσοϋ τούτου εις 1)2 ταίς 0)0.

Αί καταθέσεις αυται γίνονται δικταλ και εις άνοικτόν λογαριασμόν παραδιδόμενου τῶ καταθέτη βιβλιαρίου λογαριασμού και βιβλιαρίου επιταγῶν,

2 ταίς 0)0 κατ' έτος διά καταθέσεις τās άποδοτέας μετά 6 μήνας τουλάχιστον.

2 1)2 ταίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά 1 έτος τουλάχιστον.

3) ταίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά 2 έτη τουλάχιστον.

3 1)2 ταίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά 4 έτη τουλάχιστον.

4 ταίς 0)0 κατ' έτος διά τās καταθέσεις τās άποδοτέας μετά 5 έτη τουλάχιστον ως και διά τās πέραν των πέντε έτων ή τās διαρκείας.

Ο τόκος καταβάλλεται καθ' εξαμηνίαν τῆ 2 Ίανουαρίου και 1 Ίουλίου.

Ο τόκος των καταθέσεων καταβάλλεται τῶ όμολογιούχῳ έν τῶ Κεντρικῶ Καταστήματι ως και τῆ αλήσει αϋτου παρὰ τοίς Υποκαταστήμασι τῆς Έθνηκῆς Τραπέζης.

Επιταγαί των καταθετῶν επί τῆς Έθνηκῆς Τραπέζης προς πληρωμῆν τόκων και κεφαλαίου έν είναι δικταλ αϋτου προηγουμένης μετά του όμολογιούχου συνανοήσεως.

ΑΝΟΜΟΝΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ « ΖΙΖΑΝΙΟΥ »